

SUUMME HALLINTA VARJELEE SYDÄNTÄMME

" se, mikä tulee suusta ulos, on lähtöisin sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen."

Matt. 15:18

"Kielellä on vallassansa kuolema ja elämä; jotka sitä rakastavat, saavat syödä sen hedelmää." Snl. 18:21

Olemmeko todellakin etsimässä puhtautta ja rauhaa sisäiseen maailmaamme? Etsimmekö puhtautta ja rauhaa, ei vain päihteistä, vaan myös muista asioista, jotka saastuttavat sydäntämme ja tuovat ahdinkoa elämäämme? Olemme oppineet, että Jumalan tuoma vapaus tuo mukanaan vastuun itsestämme. Teemme päivittäin valintoja, joista olemme vastuussa.

Luovuttuamme päihteistä ja kelvottomista elämäntavoistamme, aloimme luoda katsausta omaan itseemme ja ajatusmaailmaamme. Tutkiessa itseämme, aloimme kiinnittää huomiota myös siihen, mitä ja millä tavalla päästimme puhetta suustamme ulos. Ymmärsimme silloin, että jos etsimme totuutta, rehellisyyttä, oikeudenmukaisuutta, kunnioitusta ja uskollisuutta Jumalalle, meidän oli aika muuttaa asenteitamme sekä piintyneitä tapojamme ja asettaa kieleemme sopusointuun Jumalan Sanan ja uuden puhtaan elämämme kanssa.

Aloimme ymmärtää ettei ollut samantekevää siinä, mitä päästimme suustamme ulos. Ymmärsimme, että puheemme on suoraan verrannollinen hengellisen hyvinvointimme ja sielumme rauhan kanssa. Puheemme paljastaa myös sisäisen maailmamme tilan. Se paljastaa sydämemme saastuneisuuden ja valheellisuuden.

Suumme oli kahlinnut monet meistä sisäisen levottomuuden kehään, josta ei tuntunut olevan ulospääsyä. Kateuden, vihan, pelon, häpeän ja itsesyytösten ahdistavat tunteet tuntuivat seuraavan perässämme. Kun vihdoinkin lakkasimme puolustelemasta pahoja tapojamme, avasimme oven muutokseen. Omantuntomme herätessä aloimme nähdä ristiriitaisuuden tapojemme ja päämääriemme suhteen. Tajusimme, että kiitos ja kirous eivät voi lähteä samasta suusta. Emme voineet kiittää Jumalaa ja toisaalta osoittaa puheissamme halveksuntaa hengellistä todellisuutta kohtaan.

Monet kokevat ryhmän kuin kodiksi ja sen jäsenet uskovina omiksi veljiksensä ja sisarikseen. Kristuksen rakkaudessa meissä syttyy halu rakastaa ja osoittaa kunnioitusta Jumalaa ja toisiamme kohtaan. Tahdomme säilyttää ryhmässä ilmapiirin, jonka Jumalan Pyhä Henki vaikuttaa keskuudessamme.

Ymmärsimme, että jos haluamme kasvaa rakastavan ja pyhän Jumalan palvelijoiksi, sekä ihmisinä täyteen aikuisuuteen, meidän oli puhdistettava sydämemme ja puheemme. Jeesusohan opetti, ettei sydäntämme saastuta se, mitä syömme, vaan se, mitä tuotamme suustamme ulos. Juuri sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, siveettömyys, varkaudet, valheet ja pahan puhuminen.

Kysymys kuuluu nyt; kuinka voimme puhdistaa sydämemme ja päästä suomme tuottamasta harmista elämäämme? Me annamme Kristuksen puhdistaa ja muuttaa sydämemme sekä pidämme kielemme hallinnassa. Tulimme Jeesuksen luo tunnustaen tilanteen. Pyysimme häntä puhdistamaan sydämemme ja päästämään meidät puheemme tuottamasta harmista. Tutkimme kielemme käyttöä ja kun hairahduimme, tunnustimme sen heti. Opettelimme luottamaan Kristuksen armoon ja kannoimme vastuuta puheistamme tapahtui elämässämme sitten mitä tahansa.

Hiljalleen huomasimme kielen käyttömme ja sen myötä myös olomme muuttuvan. Kun aiemmin käytimme voimasanoja, huomasimme, ettemme enää niitä tarvinneet. Pahan puhumisen sijaan aloimme siunata itseämme ja lähimmäisiä. Lioittelun ja vähättelyn sijaan löysimme totuudellisemman tavan käsitellä asioita. Aloimme kiinnittämään huomiota toisten muuttamisen sijasta siihen, kuinka voisimme itse muuttua.

Kielemme ja puheemme hallitsemiseen pyrkiminen ei tarkoita sitä, että kieltäisimme sisäisen maailmamme kielteisten osa-alueiden olemassaolon. Se tarkoittaa sitä, että kannamme vastuuta niiden ilmaisutavasta. Pyrimme rehellisyyteen ja totuuteen rakkaudessa ja kunnioituksessa.

Itsetuntomme tervehtyi. Tajusimme, ettei meidän tarvinnut näyttää niin kovilta tai toisaalta niin surkeilta, kuin olimme tottuneet. Löysimme vihdoinkin itsestämme ihmisen, joksi Jumala meidät vapautti. Ymmärsimme olevamme uskon kautta Jumalan lapsia, Hänen perheensä jäseniä, pyhiä ja vanhurskaita, luotuja tuomaan iloa Taivaallisen Isämme sydämelle. Koska meillä on arvoa ja meitä suuresti rakastetaan, se antaa meille rohkeuden riisua valheelliset naamionne.

Sellaisina aikoina, jolloin muutos kohdallamme tuntui pysähtyneen, eikä asiat tuntuneet edistyvän, on meidän pysyttävä kärsivällisinä ja halukkaina odottamaan parempaa. Jumalan lupaukset ovat varmat ja muutos tapahtuu, mutta ei aina oman aikataulumme mukaan. Jatkoimme työskentelyä uskon elämämme ja toipumisemme eteen, luotimme Jumalan lupauksiin ja kiinnitimme huomiota suomme puheeseen.

Aloimme ymmärtää, että kun varomme omaa suutamme, varjelemme itsemme monelta ahdingolta. Olemme löytämässä tien parempaan todellisuuteen. Olemme löytämässä rauhan ja levon sielumme tuskaan ja levottomuuteen. Jatkamme matkaamme puhtaina päihteistä ja asioista, jotka saastuttavat sydämemme. Saamme iloita ja rakastaa Kristuksen kanssa. Saamme sopusointun ja yhteyden Jumalan, itsemme ja toisten ihmisten kanssa. Siunaamme toisiamme ja rukoilemme myös vastustajiemme puolesta.

Koska suomme tuottama puhe on suoraan verrannollinen hengellisen hyvinvointimme ja sielumme rauhan kanssa, päätimme nöyrästi pyytää Jumalaa puhdistamaan sydämemme ja pyrkiä puheen puhtauteen. Siinä pyrimme päivittäin asettamaan puheemme sopusointuun Jumalan Sanan kanssa. Nautimme Kristuksen armosta ja luotamme hänen työhönsä muuttuaksemme ja

kasvaaksemme vapauteen. Varjelemme sydämemme ja jatkamme puhtaina matkaa.

Copyright © 2002 Original Group